

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jo, men det ville også hjælpe, hvis spørgerne hørte på, hvilket svar der er givet til andre spørgsmål, for jeg har jo sagt, at det, regeringen ønskede, var en tydeliggørelse af, at der er et flertal i Folketinget, der ønsker, at aftaler skal overholdes. Det ønskede vi at få, således at det er synligt for kommunerne, at der ligger en bunden opgave, og at vi tager det alvorligt. Det er nøjagtigt det, man fjerner i det her forslag, for der siger man, at det er først, hvis det er gået galt, at man så kan beslutte, hvad man kan gøre. Det har vi ikke ønsket, og det er jo sagt meget klart.

Det er også sagt meget tydeligt, at selv om der er en hjemmel i den form, det blev oversendt i, så har vi selv medvirket til, at den hjemmel ikke udnyttes, uden at der er et orienterende aktstykke til Finansudvalget og et flertal dér, som i givet fald kan stoppe anvendelsen af hjemmelen. Det er da så fair – det er da så fair – det er da en drøftelse, det er da en debat. Det er blevet diskuteret i 2 timer under finanslovvedtagelserne. Det var det punkt, der vel optog den største del af debatten om finansloven, så man kan ikke sige, det ikke er debatteret.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg er helt enig i det, som fru Pia Gjellerup sagde, om, at det her forslag, vi her behandler, jo intet som helst har at gøre med aftaler eller ikke aftaler, overholdelse eller ikke overholdelse. Det har alene noget at gøre med, at såfremt der skal ske ændringer i det, der allerede er vedtaget i Folketingets Finansudvalg og dermed Folketinget, så skal Folketinget tilslutte sig den konkrete løsning.

Der vil jeg godt spørge finansministeren: Hvorfor har det været afgørende for regeringen at handle imod alt, hvad der i Folketinget er af praksis, måder, vi i øvrigt behandler på, og gældende lovgivning? Hvad har argumentet været for at sætte gældende lovgivning ud af kraft med det ene præcise formål, at regeringen i nattens mulm og mørke kunne beslutte, hvordan man ville tage pengene, og hvem man ville tage pengene fra i kommunerne med vidtrækkende betydning for borgerne uden indblanding fra Folketingets side?

Kl. 15.30

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

For det første tror jeg, det er rigtigt, når hr. Ole Stavad siger, han er enig med fru Pia Gjellerup, og det gør mig lidt tryk, for så er der en vis enighed i Socialdemokratiet. Men for det andet er der jo ikke tale om, at der er sket noget i nattens mulm og mørke.

Først efter timelange debatter i Folketinget er der givet en hjemmel, som ikke kan tages i anvendelse, uden at spørgsmålet er forelagt Folketingets Finansudvalg, og hvis et flertal i udvalget ikke ønsker, at hjemmelen skal bruges, sker det heller ikke. Der er altså ikke sket noget i nattens mulm og mørke, først og fremmest fordi jeg ikke er bekendt med, at Finansudvalget holder sine møder i nattens mulm og mørke. De foregår i fuldt dagslys, det forventer jeg også vil ske her, og det er jeg meget tryk ved.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg er ret overbevist om, at finansministeren med sin fortid er rimelig godt kendt med reglerne i Folketinget og Folketingets Finansudvalg.

Et orienterende aktstykke er ikke et aktstykke, hvorom Finansudvalget træffer beslutning, og som efter sædvanlig praksis kan bringes til debat, så vi kan få tingene lagt frem i åbenhed her i Folketinget. Den procedure, finansministeren har tilrettelagt i denne sag med et snævert flertal, der også omfatter Dansk Folkeparti, forhindrer, at Folketinget kan træffe beslutning, og forhindrer, at tingene kan foregå i åbenhed – på trods af, at det er en sag, der kan få vidtrækkende betydning for den kommunale økonomi og dermed betjeningen af borgerne, hvad enten det gælder ældreomsorg, børnepasning eller folkeskole. Hvorfor skal det foregå i nattens mulm og mørke? Hvorfor må det ikke foregå i det offentlige, åbne rum her i Folketingssalen?

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det er sådan, at de almindelige aktstykker om kommunaløkonomien vedtages i Finansudvalget i juni måned, og regeringen ønskede at få en tilkendegivelse af, at der var flertal for, at aftaler skal overholdes, og at man i givet fald ville give regeringen mulighed for at rette op på tingene, hvis aftalerne ikke blev overholdt. Det er det, sagen drejer sig om.

For os er det meget vigtigt at gøre det tydeligt, at der er alvor bag vores udsagn, og at vi